

Art. 3. Rada Ministrów ustali zasady zaszerogowania sędziów i prokuratorów do grup uposażenia, wyszczególnionych w art. 2, zaś aplikantów i asesorów sądowych do grup uposażenia, wyszczególnionych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663).

Art. 4. Postanowienia art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1—4, art. 6—8 i art. 10—22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) stosują się odpowiednio do sędziów i prokuratorów, oraz aplikantów i asesorów.

Art. 5. Osoby, wymienione w art. 1, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego pozostają w służbie państwowej, otrzymują uposażenie w wysokości, wynikającej z rozporządzenia niniejszego niezależnie od dotychczasowej wysokości grupy i kwoty uposażenia.

Art. 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązująca ustawa z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) wraz ze wszystkimi zmianami i wszystkie inne przepisy w sprawach unormowanych rozporządzeniem niniejszym.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Bntkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

666.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r.

o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie niniejsze normuje uposażenie oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

Art. 2. Oficerowie i szeregowi Policji Państwowej i Straży Granicznej otrzymują uposażenie według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
I	1.000
II	700
III	500
IV	430
V	335
VI	270
VII	240
VIII	200
IX	180
X	160
XI	150

Art. 3. Rada Ministrów ustali zasady zaszerogowania oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej do grup uposażenia, wyszczególnionych w art. 2.

Art. 4. Oficerom i szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej władna jest Rada Ministrów przyznać dodatki uzasadnione warunkami lokalnymi.

Art. 5. Rada Ministrów władna jest przyznać oficerom i szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej dodatki służbowe, uzasadnione szczególnymi właściwościami służby.

Art. 6. Postanowienia art. 6, 7 i art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) stosuje się odpowiednio do oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

Art. 7. Oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej przy pierwszej nominacji przyznaje się na wyekwipowanie jednorazową kwotę w wysokości 430 zł, a po upływie dwu lat od tej nominacji przyznaje się co roku dodatek na uzupełnienie wyekwipowania w wysokości rocznej 215 zł.

Szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej przyznaje się wyekwipowanie na koszt Skarbu Państwa.

Art. 8. Postanowienia art. 10, 11, 12, art. 13 ust. 1, art. 14, 15, 16, 17, 18 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) stosuje się odpowiednio do oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej z tem, że ostatni ustęp art. 19 będzie w tym zakresie obowiązywał w następującem brzmieniu:

„Jeżeli oficer lub szeregowy Policji Państwowej i Straży Granicznej zaginął w czasie pokoju podczas pełnienia służby i nie odnajdzie się najpóźniej w ciągu roku od daty zaginięcia, rodzina zaginionego traci prawo do uposażenia, otrzymuje natomiast tymczasowe zaopatrzenie w myśl obowiązujących przepisów. W wyjątkowych przypadkach Rada Ministrów władna jest ten termin przedłużyć”.

Art. 9. Postanowienia art. 20, art. 21 ust. 1—4, art. 22 i 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospo-

litej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) stosują się odpowiednio do oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach unormowanych rozporządzeniem niniejszym.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

667.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r.

o uposażeniu członków zarządu i pracowników związków samorządowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) postanowienia ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) z późniejszymi zmianami zachowują moc obowiązującą w takim zakresie, w jakim ustawa ta stosuje się do członków zarządu i pracowników związków samorządowych w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1073) z późniejszymi zmianami.

Art. 2. § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1073), zmieniony art. 1 ustawy z dnia 15 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 345), otrzymuje brzmienie następujące:

„Pobory członków zarządu i pracowników związków samorządowych oblicza się na zasadach, przewidzianych w art. 3 — 7 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska wraz z późniejszymi zmianami, z uwzględnieniem dodatków, pobieranych przez członków zarządu i pracowników związków samorządowych przed dniem 1 lutego 1934 r., o ile dodatki te były przyznane funkcjonarjuszom państwowym.

Nieważne są uchwały i postanowienia organów ustrojowych związków samorządowych oraz przepisy umów, sprzeczne z postanowieniami artykułu niniejszego; wskutek zmiany umów, wynikającej z tego postanowienia, nie służy prawo do odszkodowania.”.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

668.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r.

o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 42, poz. 380) w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239), ulega zmianom następującym:

1) W art. 2 ust. 3 skreśla się wyrazy: „6 i”, a po nawiasie przecinek zastępuje się kropką i skreśla się resztę zdania;

2) W art. 3 ust. 2 po wyrazach: „wyplacanego ze Skarbu Państwa” stawia się przecinek i wstawia się wyrazy: „monopolu państwowego lub przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”;

3) Art. 6 ust. 1 skreśla się; w ust. 2 wyrazy: „ilości punktów” zastępuje się wyrazem: „kwot”